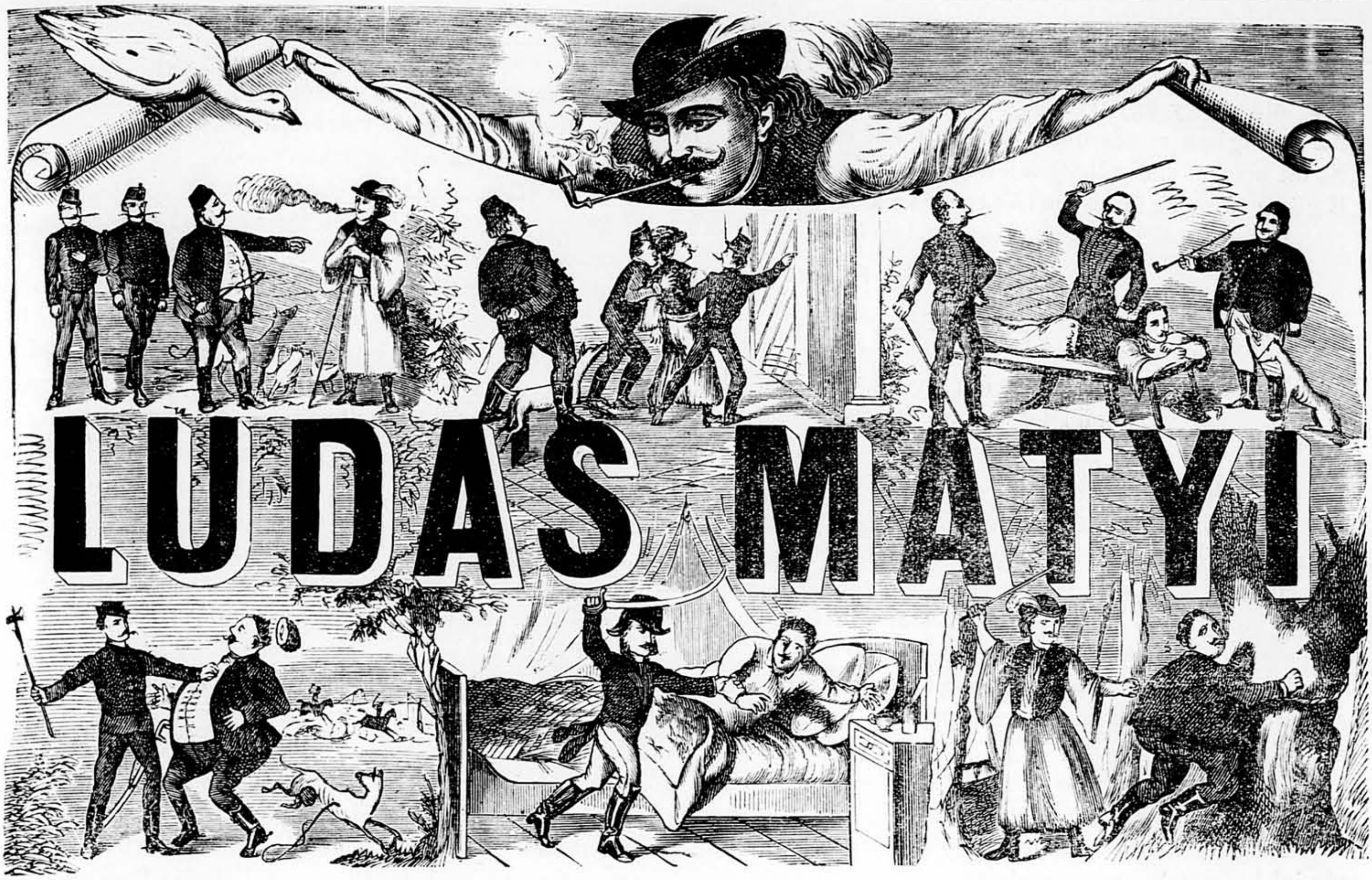

III. ÉVFOLYAM.	Az előfizetési pénz	Pest, junius 27. 1869.	Gyüjtőknek	Szerkesztői iroda:
Megjelenik MINDEN VASÁRNAP	a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő	25. szám.	ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Városháztér 6. sz. ide küldendö mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.
Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.				

A miniszterek mint reformerek.

A vén világ „reformoknak" korszakát éli már ma,
Mindenfelől „reform" hangzik, reformért kél a lárma;
Nosza rajta! kivül belöl „reformáljunk át" mlndent,
„Semmi se jó ami régi, — lett légyen bár hajdan szent."

Az alkotmányt „reformáltuk", mert régi volt és avas,
Rozsdát fogott az idötöl, mint szokott az ócska vas;
Kicsiszoltuk, — „bécsi fénymázt" kentünk reá eleget,
Mely munkánkért a késö kor — hisszük megis emleget.

„Reformáljuk" a megyéket, azok is elavultak.
Jogkörük kiszélesedett, kapcsaik meglazultak;
Hogy ha körük megkisebbül, kötelékök lesz szoros,
A haszon, — mely innen ered, —reánk nézve sokszoros.

Az önálló megye eddig „rendeletet félretett" —
Mely az ősi alkotmánynyal jól össze nem férhetett.
Ennek vége, — a törvényben ezentul nem kaparász,
„Törvényt többé nem a megye, — de a
kormány magyaráz."

„Reformáljuk" a birákat, a régi bach-huszárok
Hadd lépjenek hivatalba, ugy is volt már sok károk.
„Informáljuk" aztán őket, mindenkor mit tegyenek,
Hogy hozzánk és elveinkhez mindig hivek legyenek.

A birákat „kinevezzük", minden pártot ismerünk,
Kiszemeljük jó eleve ki lesz a mi emberünk?
Megmaradnak állásokban változatlan mint a hegy,
Igy nem hányja s veti öket a népszeszély — a népkegy.

„Reformálunk a sajtón is, hogy az mikép hurolt lant—
Belediktált dicséretünk zengje mind fent, mind alant.
Az irókkal megtartatjuk elöre az exáment,
Hogy minden parancsainkra mondjanak ök is áment.

Mert mi velünk ujjat huzni s daczolni nem tanácsos!
Elöttök az intö példa, — Böszörményi! —
Mészáros!
Egyik még a börtönben ül, másik sirban heverész,
Mindkettő a hatalommal szembe állni volt merész.

„Igy talán nagy ügygyel bajjal megszületik a jó rend,
„Az országban mindenfelé szétterül a siri csend;
„És mi bizvást elmondhatjuk: hogy a régi szép hazát,
„Egész a végfelbomlásig csak mi... reformáltuk át.

Papirrágó.

EREDETI LEVELEK.

Hasli Múzes thodomángyos és khülthüi levele.

XV.

Szerkhesztülében!

Mintátú fugvást hallgatum mint hallgattya a nagy Deók dicsüsígérül a khüzüs öggyel khicserzett magyar alkutmángyusság khüzben a krónika, azuthátú fugvást sok víz lefulyta a Donán, és a bülcs majoritás véghez vitte a suk vívmányukat; jelesöl:

Polszkhi Ferencz.ór levágatut az ü buzuntus östökét, hanem mindamellett is meghagyutt az ö honczutkája!

Ondrási Gyola gróf cshinálthatta vígig gumbus szíp khözösügyes thupánukat.

Guruvé or a fhekete mellény helyett — a mibül már jul khihízta — viseli fehiret.

A Hurváth — igazság ögyér bajorbul khifurditutha szíp Smerlinges mogyor thürvéneket, és vígezetre — hadj a dicsüség thetüpuntyát érjen — állitutták víg hunvéd verbonkot, a quudlibet czimü hunvéd-zászlú körül.

Nu ennyi dicsü vívmángy után, illik hodj én is mozdoljam valamerre magamat, és pherczegthessek a thulat, hodj szerkhesztüléhen azt ne viljen, mikhép én hollgathum azért, mivel assenthiruztham mogomat jubuldali hunvéd zászlu alá.

Irum phedig most edjenesen a khecskheméti ótamrul, a mit járthom látugathás vígett a khisebbik sugurumnál a — Shíjem Iczegnél.

Aszt nem is khül mundanum, hodj ez az ín sugurum edj szernüséges gozdog khereskedü ember, a mi thartja szíp khiiátáso bulthut a piocz khüzepén.

Ippen ölthem a bút-ajthuban, hodj spektháljak a világut, midőn eczer hallom rettenetes mozsika zene bandát, és mellé — oczzo hajja czhicza ricza czhoczoczot. Khiötök fejét a zajra, hát láthuk hogy itt gyön a verbonk, a mi akarja a hunvédelembe legineket bele pukháluzni, és edjetlen edj czígán legín ünkényesen ogyan cshak járjó uttana a — kállói egyest.

A verbonk máiszter rámvetett a szemét, és khiáltutta:

„Zsidu! az üreg opádat,
Jere, állj be khatunának!"

Ez nekem nem tetczet, és liptem bellebb a bultba, de mégis nem birtam mogomba elfojtani az indolatut, és versefikháltom vissza így:

„Nem állom ilyen verbonkba,
Mel már eddig is megboktha.
Majd cshak edj másikba állok,
Ha Khussothnak verbuválnok."

Ekkur meg bellebb rántutta engemet a Sagurom, és ötötte tenyerét a szájamra, hogy thübbet ne versefikháljam; mer ógy mund: ha eszthet meghall az a jubbuldali phecsuvics ójság szherkhesztü Modorosi Lászlu, a mi khüztünk lakja, bevádul a khiráli fiskhárosnak, s ez elcshokattya thigedet Váczro ógy, hodj hetvenhít Rabiner se bir unnan khi imádkhuzni. Persze én nem ijödtem mög, hanem thettem edj megjegyzést igy: sugur Shijem! elhiggy nekhem asztat, hodj ez az Ondrási verbonk épen ogy járjo mint az idei szülü thermís: — eszt megvett az isten hidegje, — — amaszt phedig megfug fagyasztani a khüzvéleméngy zózmarázo, s a mint fugják khungani a hurduk, épen ogy fugják khungani a — khoszárnyák.

Ezotánd elü vethem edj Lunyai szivort, és fugtam edj phopirusut hodj azzal vele rágyojcsak, — de mivel láttum, hodj a phapirusun van elüfizetési fülhivás, khesztem ulvasni azt. Hát ekkur látuk: hodj a lap, mire thürtinik fülhivás, „Dorázs" akarja lenni szilsü jubbuldali humoristikhus ójság, mellett Khecskemet és Szegedin várusukban edj Lévai Ferencz nevő khalahajszi khecskeméti thanolo szherkeszti.

Aj, váj! szerkhesztüléhen! — én megburzadtham ettü, mert illen kicsi dézsában suha se nem láttam mig annyi muslikut. De nem is hiszek, hodj akadgya olyan diszmú a melnek a jomra esztet bevegyen. Különben nem is írdemes errül becsöletes ójsági lapukban thübbé szút is emelni; mindazunáltol meg nem állhatok hugy utuljára a majoritásnok — mi asztat az ő ucsmánságut kevertet — meg ne mondjak: hodj ha már erre is thelik neki phiz, hát legolább ögyelje egy khicsit a lopjára, s e czim helett: „Dorázs" használjon eszt a szút hugy: „Phuszogó" s thegye fülibe khét ujan csherkhaszarukat, mint a mileneket Midias khirál a frizorája alatt viselte.

De aszt meg majd elfelejtek irni, hodj az elüzfizetési fül-hivással cshakogyan rágyótottam, és — rimsíg! lett a bultban ollan szagus, hodj három nap nem gyötték oda vásárulni menecskék. — Must már aszt nem todok, hodj a Lunyai szivar, vagy a „Phuszugu" fülhivás föstye volt-e ulyan stinkatóresz.

Ezotán khesztem fülszerszámuzni a luvamot a — sárgát, és erüsen khészölödthem haza felé; de a hógom a khis Szháli még hárum napig utt maraszthutta engemet, — ogy mund: cshak várjok meg aszt a harmodik napot, mert akkur lesz ittend nagy népönnepél, mivel várnak ide a Thör generált a mi Ulaszurszágbon vult egyczer Garibaldival hires legin. Idj morodtham hát még hárum nopro, s a harmodik nupon mentönk is suk — suk ezeren güzüs elébe, a mi huzott a triumforos generálost.

Én megvallok, hugy ekkur khezdtem fílni és gyogtham föleimba japjóbol összegyört vatát, hodj igy az íljen khiobálások be ne rephedezthessenek a fölem dubjait. És phedig kár vult ogy filthikenynek lennem; mert bizuny a várt vendignek ollan álmos hangun khelték khi az éljen-kiobálások, mintho cshak aszt akarthak vulna prudukhálni, mikhípen thodja 3 ezer ember beszélni hasbul, és hodj, — mikhipen válthuzzák az irzemínyek akkur, ha a hűsbül a khörölmények á b ce khünvek cshináluját theremtik.

Khi is hóztam otoljára a fölembő a dugantyokat hodj észre vehessek az ödvözlő beszhédeket De — fájdalom! — nem írhettem czhilt; mert akhi látni vogy holloni akharta valamit, cshak aszt mundut a másiknak: „tuld hátrább aszt a zsidut" ! s ugy addig thulták engemet egyik a másik kedveér hodj — végre is khiszurituttak a czirkhuláréből.

Végre bekhisértönk a drágo vendíget a várusba, s ottand esthe adták szép fényes bált, a melben, hiszek hodj sukkal jubban molatták a hivatalusuk, mint az a szegin khürüsi diák, khit a kumiszárus — a khi cshak ennyit érthi phennás mesterséghő: „Fhűles Istvány moga kheze khürüszt vonyása" — és a phandorok ógy elverthek vígig a város khüzepén hodj — Khecskhemeten hallutt a phofogása.

Mast phedig — miotánd a khacsim hegyethetejéba fülrakltham ojan 40 dorobb bürt, hogy thübb nyereségét számithatom belőle mogomnak, mint modjorország számithattja magának a jüvü delegáczióbul — megyek Phestra.

Magomat ajánlok, szerkeszthü lében!
Győ sárgó!

Hasli Mózes m. k.,
mindenpféle thodomángyos és phulitekos levelek szerkhesztüje, és natorál puét:

Epegrammok.

(A vén Napló kis unokájának halálára.)

Szárnyra eresztéd kis unokád, de hiába! az árva
Anyira gyenge vala... végre is orra esék.
Tenmagad is beteges vagy régtől fogva öreg már,
Kész a recept neked is.. gróf Zichy adja be azt.

Osztrák-magyar honvédekhez.

Ócska az öltöny rajtuk másképp semmi hibájuk —
Mert hisz nem hiba az, hogy honvédtelenek.

Reszelő.

Dicső Magyarország.

Mi lesz már belőled dicső Magyarország?
Midőn nyakadban ül terhével az osztrák?
Ily óriás terhet ki emelt? ki látott
Annyi sok millió státusadósságot?

Alkotmánycsináló vitéz urak felett
Kétfejüsasozott schvarzgelb zászló lebeg;
Haladás és jólét, a felirat rajta:
Félti a jobboldal s nagy erővel tartja..

Sokatmondó szavak, és hatalmas eszmék...
Hogy a jobb kort váró nép hitét tévesszék;
Haladás és jólét hogyan kapna lábra,
Midőn ónteher ránt le a föld porába?

Megstemplizett Léppel, kvótázott erszénynyel
Az önállás biztos alapjáról térsz el,
Melyet mig világ áll, — tenned nem vón szabad:
A kétfejü sassal nyeletted el magad!

Jónás három nap volt a czethal gyomrába,
Midőn bicsakjával a hasát fölvágta:
Meglátta a napot, a szabadság napját
S győzelemmel hagyá el a tenger habját.

Fiaid kalpagján nem azért leng sastoll
Hogy félj oh szép haza! a kétfejü sastól.
Ha feltátotta is torkát már ellened:
Hogy magyar s vitéz vagy.. nem kell felejtened!

A három esztendő, mely rád jön s mely alatt
Tudom kaphatsz enni tücsköt és bogarat;
Azt az étket soha meg nem emésztheted,
Mit bécsi szakácsok tálalgatnak neked!

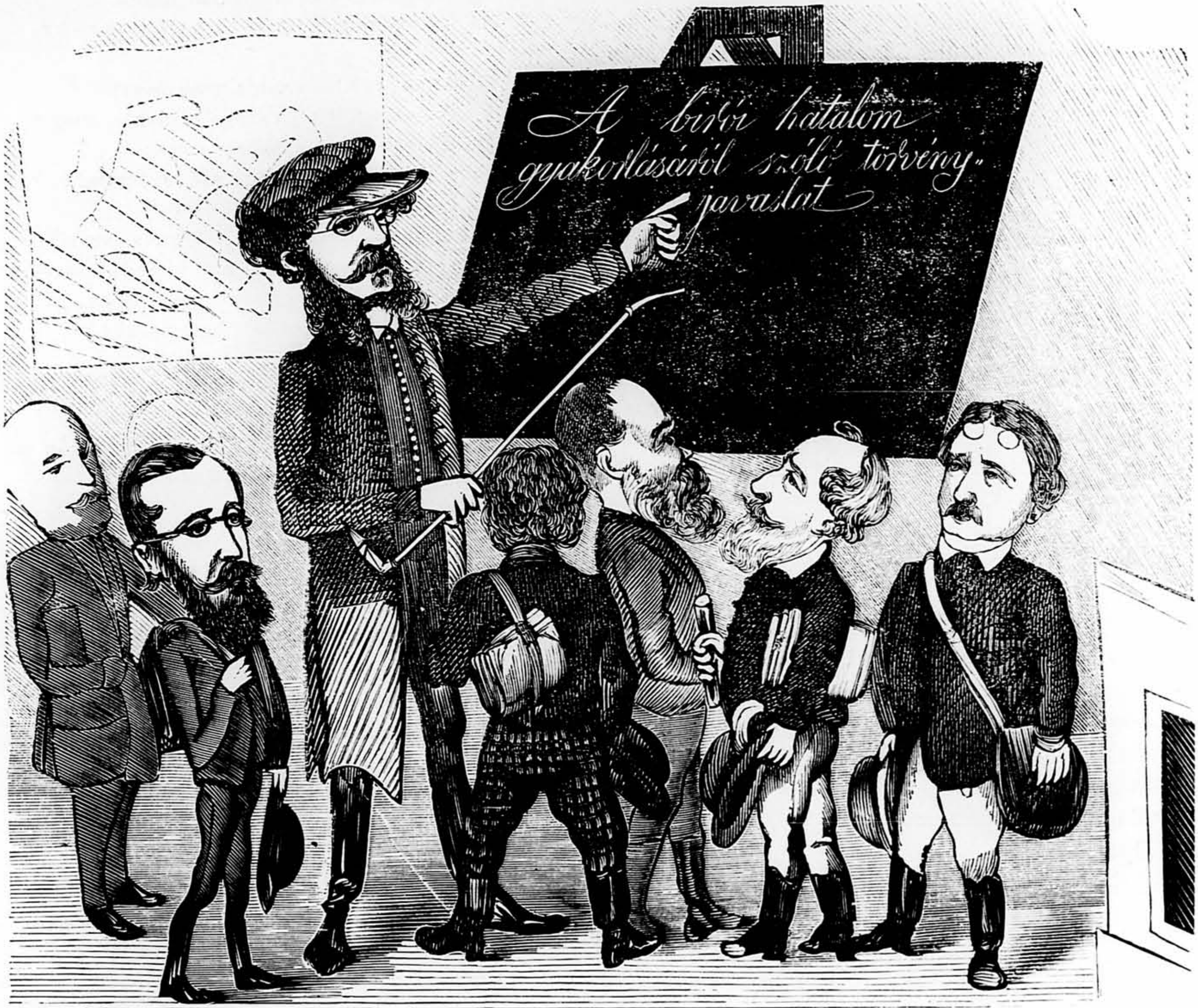
E három év alatt tanulsz türni, várni,
Készületlen nem lep, jöjjön bár akármi...
Kétfejü sas gyomra közösügy éjjele,
Táruljon elődbe, megbirkózol vele!

Bölcs Salamon mondja: nincs uj a nap alatt;
Deákpárt a hóból majd szépen kimarad.
Pulszki ormányával tűr, ha tud mit turni,
Az aranysarkantyuk kezdenek lehullni...

Eleblábal szépen a fináncz s a kvóta,
Vigabban zendül meg ajkadon a nóta:
Mindenik éneked leend diadalmi,
Kossuth apánk is majd hazajön — meghalni!

Herkó Páter.

Az iskolában.

Tanulók: Tanitó ur! kérjük szépen. talán haza is mehetnénk már, hiszen rég kitellett a leczke óra. .

Mester: Előbb hadd lássam, megtudjátok-e fejteni ezt a problémát.? Ha jól feleltek, akkor aztán kaptok egy kis vakácziót, de addig nem.

Fricskák.

Az igazságügyminiszter nagyon neki esett a törvénykezés rendezésének; állandósitani akarja a birákat minden áron s elakarja venni a néptől választási jogát, mert neki független birák kellenek.

Hogy mennyire függetlenek a kinevezett birák, már láttuk az országgyülésen az igazolások alkalmával, hol a jobboldali képviselők szépecskén mind átcsusztak, a baloldaliak választását pedig — ha körmük közzé csiphették — mind megsemmisitették.

Csak szép dolog is az, mikor a biró nem függ a néptől; az aztán nem baj, ha a miniszterelnöktől ugy függ is, mint Paprika Jancsi a madzagon.

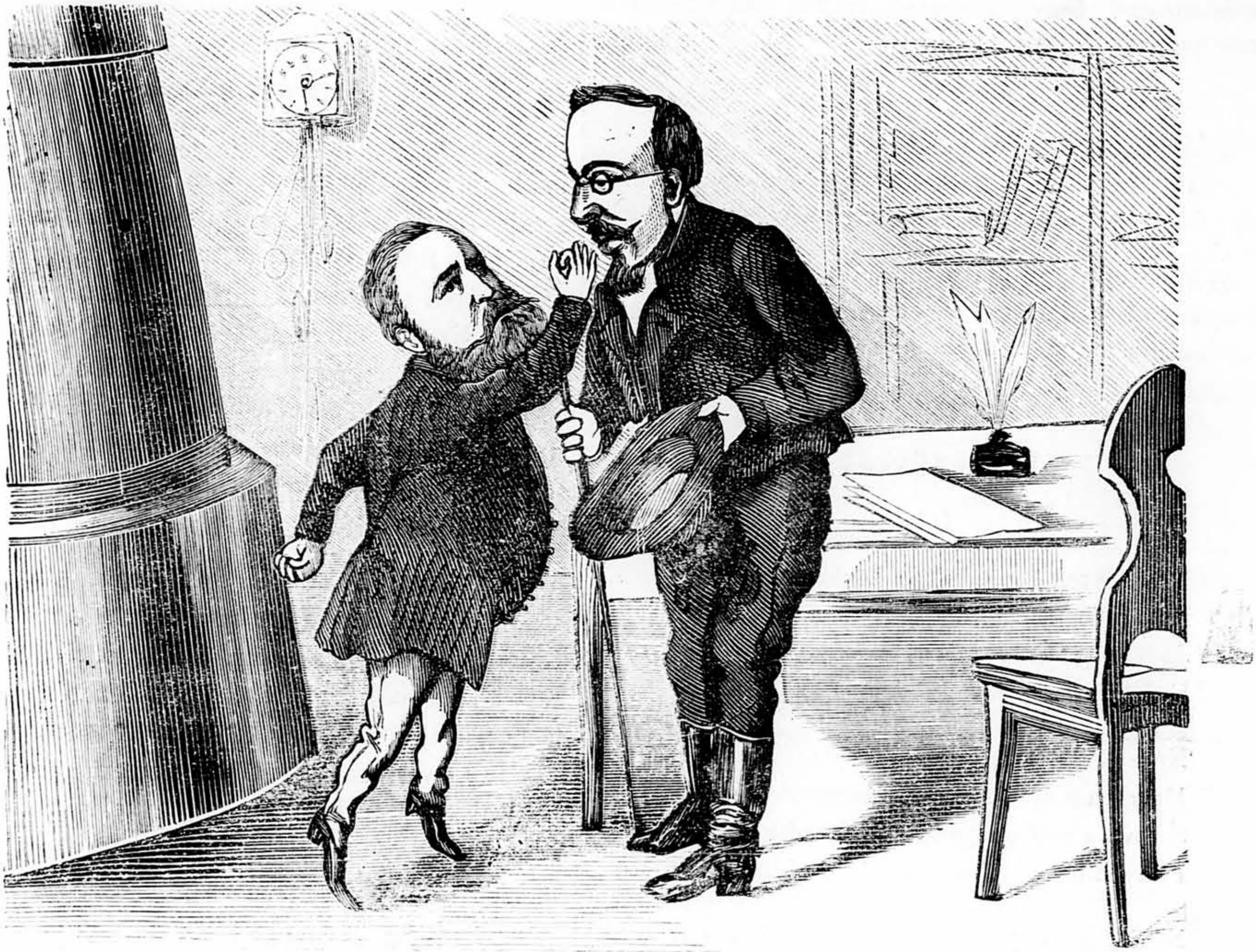
Csak keresztül vihessék ezt az üdvös ujitást, aztán ne féljünk lesz igazsága mindenkor a.. jobboldali embernek.

Annyi jót vártunk a nevelésügyre nézve is a kormánytól, azt hittük gondoskodik az iskolák felszereléséről s a nyomorban nyakig uszó néptanitók segélyéről s mit tett?

Azt tette, hogy jobboldali bukott képviselőkből

A böcsület,

melyre fekteti a birói függetlenséget az igazságügyminiszter.

Majdláth Gyuri (az „ősök ivadéka"): Hát kend még azt bátorkodik követelni, hogy én kend előtt megesküdjek?

Horváth Bógyi (törvénybiró): Engedelmet kérek kegyelmes uram! hisz én csak ugy tartottam..

Majdláth Gyuri: Csitt.. nem tudja kend, hogy a hol most áll.. ez is az én curiám.

---

komaságból, sógorságból 5—6 ezer forintos tanfelügyesőket csinált, a kik annyit értenek a népneveléshez, mint tyuk az á b c-éhez.

Nem jobb lett volna-e egy ily tanfelügyelő fizetését 10 szegény tanitó közt kiosztani?

Bizonyára jobban meglátszott volna az iskolákon mint a tanfelügyelő urak küszöbkoptatása.

No! hanem nehány ezer rongyos forintot már nem tudott az oktatásminiszter hova tenni, gondolta hát isten neki! adjuk oda a tanitóknak ösztöndijul.

Ezek nagy részével meg ugy elbántak a vaskalapos szentatyák, hogy mind a maguk atyafisága kezébe került, kiket pedig már ugy is a legjobb helyekre plántáltak be, az olyan tanitók pedig, kiknek negyedrésznyi fizetése van, mint a falu kanászának.. ha éhesek hát, menjenek tengerit kapálni.

Csak tudnak ezek a kormánytámogató lapok kapcáskodni mindenben. Mocsári Lajos többször szót emelt mostanában az „Ellenőr" hasábjain a megyék szándékolt rendezése tárgyában, hogy az értelmiséget nem kell a megyéről kizárni. Mivel pedig sok megyé-

ben a nemességnél van az értelmiség nagy része, hát azok az értelmes és tanultabb — ha ugy tetszik nemes hazafiak, csak hadd maradjanak tovább is a megyén megtérnek szépen a nép értelmesbjeivel egyetemben.

Az Estilap, Pesti Napló persze mindjárt kész lett a feleseléssel, hogy az ellenzék milyen aristokratikus reaccionariuc 47-es s a többi.

Pedig az ellenzék mit akar?

Hát az ellenzék csak azt akarja, hogy a vármegye értelmes, de egyszersmind független jellemü polgárokból is álljon; mig a jobboldal azt ohajtaná, hogy tisztviselők és bizottmányok csupán csakis a kormány kenyereseiből állanának s igy lenne aztán a vármegye a miniszter uraknak... a l á s z s z o l g á j a!

Váczi tüskék.

III.

Itt vagytok hát valahára körülem?
Kikért oly erősen dobog a szivem;
Jó feleség! kedves fiuk! itt a csók,
Ezért tán csak nem küldenek actiót.

Nézzétek meg fiaim jól e dutyit,
Melyben a szél is csak „passussal“ sul it,
S hová a nap „engedéllyel“ kandikál..
Féltvén azt is tőlem druszám Boldizsár!

Nahiszen itt nyugton leszek veletek,
Mert mint otthon, ablakot nem törhettek..
Berakatta már mindannyit előre..
Az igazságügy „szánandó“ nagy őre!

Ah véreim!! lám mily nagy ur apátok..?
Körülötte „gárdisták“-at is láttok..
S kapujában ott áll a nagy hadsereg..
(Az az csak egy vitéz bakkancsos gyerek!)

S mivel „igazgató“-val is van dolga..
Bizony kisül: hogy uraság s nem szolga.
Még csak azt az egyet sem teheti meg..
„C o n c e s s i ó“ nélkül lennem veletek.

Ezen bizony csudálkozni nincs is mit..
Azt mondják a r a b n a k bot kell, nem vizit.
Ah! gyönyörü alkotmányos fogalom!!!
Ütlek, mig csak szusz lesz benned — fogadom.

Most még ugyan a hatalom övéké,
De ez nem fog igy maradni örökké.
Hadd dühöngje magát ki e nátzio..
Annál több lesz a rovás s az ázsió.

Göcseji Gyula.

Adomák.

Az egyszeri rektor ki a la Napoleon-féle szakállát rendesen hegyesre nyirta, apró tanitványait kérdezgetvén, egyik muzsafinak sehogy sem birá fejébe verni a tudományt, minn felboszankodva következő pirongatoriumra fakadt:

„Bizony édes fiam! csak a nagy fül hiányzik s rögtön szamár lenne belőled.“

„Rekturamnak meg csak szarv kéne — dünyögé vissza sértett öntudatában a kis bugjas — s mindjárt kecske lenne belőle.

A Tiszazugi kerületben Szolnokon történt a választások alatt, hogy egy jobboldali kortes, különben csizmadia mester, átakarta tériteni szomszédját a deák hitre s a többi közt igy kapaczi tálta a makacs ellenzéki szomszédot:

„Ugyan szomszéd minek tart azokkal a parasztokkal? látja az ur mind a mi pártunkon van, azért hát jöjjön velem halvacsorára: lesz jó bor is, ihatik annyit mint a csap.“

Köszönöm! felele vissza a mokra szomszéd, nem jó az ily csirizes nagyságos urakkal egy tálból cseresznyét enni, mert meglő a magja.. tehát csak nem megyek.

Két baloldali férfi sétált egy bizonyos városban, s mellettük nagy hegyesen lovagolt el egy mágnás.

A kegyelmes urat személyesen ismerték. Muszkavezető volt, s a mellett nagy — tulok.

Ez előtt nem igen merte magát mutatni, most azonban nagyon kiviritott az ő élete fája.

Tehát hányta — vetette magát mindenfelé.

Megütközve nézték ezt sokan, — végre maga az egyik baloldali férfi is felsóhajtott, és mondá:

— Bizony! igaza volt annak a szegény Petőfinek, midőn azt irta hogy:

„Hajdan egy bölcs szamáron utazott,
Azóta a világ megváltozott,
Nagyon megváltozott már,
Most a szamarak lovaglanak,
A bölcs pedig gyalog jár…"

Kép nélküli illusztratiója az igazságügy-miniszter „birói függetlenség"-ének.

Elsőbirósági választott biró (magában tusakodva) Ha N… N-t elitélem, mit fog mondani a közvélemény? . S mégis el kell őt itélnem.

Első birósági kinevezett biró: — Ha N. N t elitélem, — mit fog mondani a törvényszéki biró, kinek sógora?

De mit fog mondani a kir. it. tábla, melynek elnöke, a törvényszéki birónak rokona?

És mit fog mondani a legfelsőbb itélőszék, a septemvirátus elnöke ki tudtommal a kir. it. tábla elnökének, nem csak rokona, hanem testi lelki barátja is?

Sőt mit fog mondani az igazságügyminiszter ur, ki N. N-t, mint feleségének távoli rokonát, annak kivánatára a miniszteriumnál kivánja alkalmazni?

Hát még a kormány mit fog mondani, mely N. N-t a legutóbbi választásoknál a deákpárti jelölt mellett felhasználta?

Végre N. N-nek még egy nagy érdeme van, — mert ő a legfelsőbb körut alkalmával a legfényesebb magyar öltözetben tisztelgett, és a legjobb fogaton vitte saját kocsissága mellett egyik udvari dámát. Hm! Hm! (gondolkozik) nem lehet, hogy öt elitéljem. — —

Jelenetek a tôlnamegyei vármegyeházban.

Hajdu: Tek. uram! délelőtt 10 órakor urbéri ülés lesz.

Ülnök: Jól van, mindjárt megyek, csak a Borsszem Jankót olvasom el.

Hajdu: Tek. uram! itt vannak a berendelt emberek.

Mérnök: Várj Miska, nézd csak de jó viccz van itt ebbe a „Borsszem Jankóba" a Szluha Benczéről.

Hajdu: Tiszteli a tek. alügyész urat a fő jegyző ur tessék elküldeni azt az. . izét.. az izé . no azt a Jankó ujságot.

Főjegyző: nincs itt, a mérnöknél van.

Hajdu: (a mérnöknél) ismétli a kérést, ott nem vala, elvitte már a telekbiró, a telekbirótól meg elvitte a főügyész, attól meg a levéltárnok! rendre várta a hivatalszobákat, mig végre estefelé csakugyan utolérhette Miska a Jankó ujságot, a mikor aztán igy sóhajtott fel: „én istenem, de sok hunczutság lehet ebbe az ujságba, hogy ezek a tekintes urak ugy bolondulnak utánna.

Kutya interpellátió Pesten.

Pumi: Favig, favig, favig,
Csak nem jól van ez igy..
Rongyos félforintér
Nyakon csip a sintér.

Kásztor: Nyifnyaf, nyifnyaf. nyifnyaf,
Nemes városatyák!
Hát ez a szabadság?
Hogy a drótot a mi
Nyakunkba aggatják?

Buldog: Szájunkon a kosár..
Hogyan harapjunk már..
Eblátott ily napot
Ez ostrom állapot

Mind. Uhuuhuh, nyifnyaf uh! uh!
Mondja meg a peczér ur!
Borsszem vizsla! mért szabad
Tán a kormánynak kutyáit
Zsinegezni nem szabad?

Csacska hirek,

melyeket az olvasó közönséggel szemben igen, de gelléri Szabó János királyi fiskus előtt nem garantirozunk.

Böze János finánczgerenálist azon kitüntetés érte, hogy az egyiptomi alkirály őt is meghivta a suezi csatorna megnyitásának ünnepélyére, hogy ott, mint a tavalyi bécsi lövész ünnepélyen — dörgedelmes „h o c h-l é b e n"-eket és „v i v á t"-okat kiáltson.

Böze a meghivást hajlandó is elfogadni jó fizetésért, mert a mióta kifittyent a képviselőházból, hangja — azt mondják — mind terjedelemben mint érczességében hatalmasan erősbödött.

K u h n közös hadügyminiszter a bródi és péterváradi erdők elgseftelése tárgyában egy szakbizottmányt (enquéte) akar összehivni Bécsbe.

Reménylik a temesváriak, hogy e bizottmányba Lónyai ő excellentiája is meghivatik mint szakférfiu és mint a ki jól ért a f a k e z e l é s h e z.

Ludas Matyi gyorspóstája.

C i c ó n i á n a k : a legtisztább szivvel, hova küldjük?

N a p o l e o n s d o r n a k: **A tolnamegyei tanitói értekezlet leirása nem igen fogná olvasóinkat mulattatni; sokkal háládatosabb az efféle klérikális komédiát egy egy csattanós adomában feltálalni.**

E l i z e u s n a k: Csak ide **vele, nem félünk mi attól, hogy széttépjenek a... medvék.**

Szeretetadományok nyilvános nyugtája.

B ö s z ö r m é n y i L á s z l ó s i r e m l é k é r e.

Horváth Ferencz gyüjtése n.-kanizsai baloldali polgároktól 20 frt.

Pándi István P. Kigyósról 1 frt, öszvesen 21 frt.

Horváth Gyula sajtóvétségi rabtársunk családja felsegélésére: Pándi J. P. kigyósról 1 frt 50 kr.

Ez öszvegeket a mai napon illető helyeikre átszolgáltattam.

Pest, 26. jun. 1869.

M é s z á r o s K á r o l y.

Szeretet-fillérek.

A reám rótt s tőlem executióval már be is hajtott 600 frt pénzbirság fedezéséhez Pándi J. P. Kigyósról 1 frttal járult, melyért köszönetemet nyilvánitom.

M é s z á r o s K á r o l y.

Rajzoló: **Blumberg** | Felelös szerkesztő. **Bényei István.** | Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Karoly.** | Metszö: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.